

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 9C/42/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216205527
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Banghová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2017:4216205527.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Ivetou Banghovou v spore žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, proti žalovanému: C. S., A.. XX.X.XXXX, W. P. XXX, o zaplatenie 312,21 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 224,88 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 224,88 eur od 31.5.2013 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 44,06%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., IČO: 35 923 130, Hlavné námestie 12, Kežmarok, sa žalobou doručenou súdu dňa 18.4.2016 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 312,21 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 31.5.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania. Právny predchodca žalobcu žalobu odôvodnil na tom skutkovom základe, že dňa 12.11.2012 právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili zmluvu o pôžičke č. 20315859, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky vo výške 383,57 eur. Žalovaný mal pôžičku splácať v pravidelných 12 mesačných splátkach v sume 29,11 eur. Žalovaný ku dňu podania žaloby uhradil sumu 63,36 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, právny predchodca žalobcu listom - predžalobná upomienka zo dňa 11.5.2013 vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Žalobca vyčíslil celkovú výšku dlžnej sumy nasledovne: istina 375,57 eur plus náklady na vymáhanie pohľadávky 0,- eur mínus prijaté úhrady 63,36 eur = 312,21 eur.

2. Súd uznesením č. k. 9C/42/2016-26 zo dňa 21.12.2016 pripustil zmenu účastníka konania na strane žalobcu tak, že do konania na miesto pôvodného žalobcu vstúpila spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154.

3. Na pojednávanie dňa 19.4.2017 sa nedostavil žalobca ani žalovaný, predvolanie mali riadne vykázané, svoju neúčast' písomne ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním bez jeho prítomnosti len žalobca. Z uvedených dôvodov súd podľa § 180 CSP pojednával a rozhodol v neprítomnosti strán sporu.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením zmluvy o pôžičke zo dňa 12.11.2012, všeobecných obchodných podmienok, predžalobnej upomienky zo dňa 5.11.2013 s doručenkou od žalovaného,

prehľadu splátok a úhrad a ostatných k spisu pripojených listín a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci.

5. Na základe zmluvy o pôžičke č. 1114680553 (20315859) zo dňa 12.11.2012 právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému pôžičku vo výške 308,25 eur. Žalovaný sa zaviazal splácať pôžičku v pravidelných 12 mesačných splátkach po 29,11 eur s konečnou splatnosťou november 2013, pri RPMN 26,51%, priemernej RPMN 40,87%, ročnej úrokovej sadzbe 26,51%, celkovej sumy pôžičky 349,32 eur a celkových nákladoch spotrebiteľa 41,07 eur. Akontácia bola určená na sumu 34,25 eur.

6. Podľa prehľadu splátok a úhrad žalovaný uhradil právnenmu predchodcovi žalobcu spolu 63,36 eur. Právny predchodca žalobcu predžalobnou upomienkou zo dňa 5.11.2013 vyzval žalovaného k úhrade celkovej sumy vo výške 328,94 eur v lehote 3 dní od doručenia upomienky. Uvedený list bol žalobcovi vrátený s poznámkou pošty neprevzaté v odbernej lehote dňa 27.3.2013..

7. Žalobca listom zo dňa 13.4.2017 uviedol, že predložená úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a odkázal na aktuálny právny názor vyjadrený v rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová.

8. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právnej vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku

predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 215 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

Podľa § 232 ods. 4 CSP ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodol inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

9. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným existoval záväzkovoprávny vzťah titulom zmluvy o pôžičke, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 308,25 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť veriteľovi v 12-ich mesačných splátkach po 29,11 eur do novembra 2013. V zmluve bola dohodnutá ročná úroková sadzba vo výške 26,51 %, RPMN 26,51 % a priemerná hodnota RPMN 40,87 %, celková suma pôžičky mala byť vo výške 349,32 eur. Podľa prehľadu splátok a úhrad žalovaný uhradil spolu sumu 63,36 eur. Keďže si žalovaný riadne neplnil svoje zmluvné povinnosti, žalobca si od žalovaného uplatnil nárok na zaplatenie dlžnej sumy titulom poskytnutej pôžičky súdnou cestou. Súd tak dospel k záveru, že žalovanému bola poskytnutá pôžička podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd zmluvu o poskytnutí pôžičky č. 1114680553 (20315859) zo dňa 12.11.2012 považoval za spotrebiteľskú s ohľadom na povahu zmluvných strán (§ 52 Občianskeho zákonníka), ako aj s poukazom na § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

10. S poukazom na spotrebiteľský charakter posudzovaného právneho vzťahu a taktiež vzhľadom na skutočnosť, že sa každá splátka poskytnutej pôžičky stala splatnou samostatne, súd sa predovšetkým zaoberal otázkou, či vzhľadom na čas splatnosti jednotlivých splátok pôžičky nedošlo v právnom vzťahu medzi stranami sporu k oslabeniu žalobcom uplatňovaných nárokov. Za týmto účelom súd aplikujúc § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa v spojitosti s § 101 Občianskeho zákonníka skúmal premlčanie práva žalobcu z jednotlivých splátok pôžičky. Pre zdôraznenie správnosti použitia občianskoprávnej úpravy v otázke premlčania, tzn. použitia 3 - ročnej premlčacej doby v spotrebiteľských zmluvách, súd poukazuje na ustálenú prax súdov (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. 01. 2011, sp. zn. 5 MCdo/20/2009, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23. 11. 2011, sp. zn. 17 Co/167/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11. 06. 2013, sp. zn. 6Co/218/2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/26/2012 a 6Co/81/2012, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 19. 06. 2013, sp. zn. I ÚS 402/2013).

11. Keďže žaloba bola podaná dňa 18.4.2016, súd vychádzajúc z ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa (ex offa) konštatoval, že nárok žalobcu na zaplatenie dlžných splátok za obdobie predchádzajúce dňu 18.4.2013 je premlčaný, t.j. splátka zo dňa 20.1.2013, zo dňa 20.2.2013, zo dňa 20.3.2013. Podľa prehľadu splátok a úhrad žalovaný dňa 12.11.2012 uhradil akontáciu vo výške 34,25 eur a dňa 15.1.2013 splátku vo výške 29,11 eur. Keďže 3 splátky spolu vo výške 87,33 eur (3 x 29,11 eur) s dátumom 20.1.2013, 20.2.2013, 20.3.2013 boli splatné už pred podaním žaloby, nárok žalobcu je v uvedenej časti premlčaný.

12. Vychádzajúc z uvedeného, keďže žaloba je dôvodná len v časti, pretože nárok je vo výške 87,33 premlčaný, súd žalobu v časti sumy vo výške 87,33 eur s príslušenstvom z dôvodu premlčania zamietol. Súd tak žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 224,88 eur. Súd taktiež zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi uplatnené príslušenstvo pohľadávky - úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 224,88

eur od 31.5.2013 do zaplattenia. Výška uplatneného úroku z omeškania je v súlade s § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

13. Čo sa týka rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, na ktorý žalobca v liste zo dňa 23.3.2017 odkazoval, súd uvádza, že Súdny dvor EÚ vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho. V súlade s vyššie uvedeným Súdny dvor EÚ aj vo veci C-42/15 poskytol výlučne výklad Smernice a nemohol a ani sa nevyjadroval k výkladu zákona č. 129/2010 Z. z.

14. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, keď celkový úspech žalobcu bol 44,06 % (pôvodne uplatnená suma 312,21 eur, priznaná suma 224,88 eur, úspech žalobcu 72,03%, úspech žalovaného 27,97%, celkový úspech žalobcu 44,06%). Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo sčasti vyhovené, sčasti bola zamietnutá. Podľa pomeru úspechu v spore vznikol nárok na náhradu trov konania žalobcovi. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno písomne podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Komárno.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.